

Sygn. akt II CSK 85/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa R. P.

przeciwko C.

z siedzibą w P.

o zapłatę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt XV Ca (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;

3. przyznaje adw. A. Ł. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w P. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o 23% podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na nieważność postępowania. Ma ona wynikać, po pierwsze, z nieuwzględnienia wniosków powoda przez sądy *meriti*. Co do wniosku dotyczącego postępowania przed Sądem I instancji, w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia trafnie wykazano, dlaczego nieuwzględnienie go było prawidłowe. Gdy zaś chodzi o wniosek odnoszący się do postępowania przed Sądem II instancji, to stawiennictwo powoda było nieobowiązkowe, a poza tym jego ewentualna obecność prowadziła by wyłącznie do możliwości przedstawienia mowy końcowej – swoje argumenty mógł jednak wyłożyć w piśmie, gdy wiedział, że nie będzie mógł stawić się w sądzie. Po drugie, nieważność postępowania ma wynikać stąd, że orzekali w II instancji sędziowie, co do których powód wniósł wniosek o ich wyłączenie. Ten zarzut jest jednak gołosłowny, a skarżący w żaden sposób go nie udowodnił, nie wskazał na datę i treść ewentualnego wniosku o wyłączenie sędziów.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

